

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН СІАЮЗА СОВЕЦКІХ ПІСЬМЕННІКАУ БЕЛАРУСІ, КІРАУНІЦТВА ПА СПРАВАХ МАСТАЦТВА ПРЫ СОВЕЦЕ
МІНІСТРАУ БССР, МІНІСТЭРСТВА КІНЕМАТАГРАФІІ БССР І КАМІТЭТА ПА СПРАВАХ КУЛЬТУРНА-АСВЕТНЫХ УСТАНОУ
ПРЫ СОВЕЦЕ МІНІСТРАУ БССР.

№ 43 (797)

Субота, 21 кастрычніка 1950 года

Цана 50 кап.

У адзіным імкненні да міру

18 кастрычніка ў сталіцы нашай Радзімы — Маскве закончыла работу Другая Усесаюзная канфэрэнцыя прыхільнікаў міру. Работа канфэрэнцыі праходзіла ў абстаноўцы высокага патрыятычнага ўздыму і адзінага жадання нашага народа змагацца супроць усіх і ўсялякіх спроб распаўсюджвання новай вайны.

Савецкія людзі — людзі міру і працы. Усе свае сілы і намаганні яны аддаюць на тое, каб кожны год на калгасных палях збіраць усё большыя ўраджаі, каб кожны год раслі і прыгажэлі нашы сацыялістычныя гарады, каб кожны год прыносіў новыя навуковыя адкрыцці, новыя творы літаратуры і мастацтва. Савецкія людзі дбаюць аб шчасці і радасці чалавека, аб яго светлай будучыні. Таму ім да глыбіні душы ненавісна вайна і ўсе тым, хто хоча распаляць пажар вайны. Таму яны поўны рашымасці аддаць усе свае сілы і волю на барацьбу за мір, за мірную стваральную працу на карысць сваёй Радзімы.

Воля і жаданні савецкага народа знайшлі сваё поўнае адлюстраванне ў мудрай знешняй палітыцы нашага ўрада, які пастаў і рашуча змагаецца за мір і супрацоўніцтва паміж народамі. Яркім вымясленнем нашай мірнай палітыкі з'явілася Заява Вярхоўнага Савета ССРСР у сувязі з прапановай Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру аб забароне атамнай зброі.

Правадзячы і настаўнік савецкага народа Вялікі Сталін найхільна выдэ нашу краіну на мірнаму шляху. Па мудраму ўказанню таварыша Сталіна савецкі народ пачаў будаваць велізарнейшы ў свеце Куйбышаўскую, Сталінградскую і Кахоўскую гідрэлектрастанцыі, Галоўны Туркменскі канал, Паўднёва-Украінскі і Паўночна-Крымскі каналы, Вялікія гідрэлектрастанцыі — новыя сталініскія будовы камунізма. Яны, як маякі міру, будуць кіраваць над нашай Радзімай, вядучы да сябе ўсіх тых, хто хоча вядзець працу ад савецкім ладу жыцця, усіх, хто не жадае бачыць свае гарады ў руінах і пажарах. Будаванне новых гідрэлектрастанцый і каналаў з'яўляецца для простых людзей свету пераканальным доказам таго, што не аб вайне і разбурэннях думае савецкі народ.

Характэрныя знешнюю палітыку нашай дзяржавы, таварыш Сталін сказаў: «Мы ставім за мір і адстаімае справу міру». Слова таварыша Сталіна — гэта словы ўсяго савецкага народа, які бачыць у асобе свайго любімага правадцы першага барацьбы за мір. Пра гэта проста і шчыра сказала ў сваім выступленні на Другой Усесаюзнай канфэрэнцыі прыхільнікаў міру Герой Савецкай Працы Ульяна Бахтыч:

«Калі гавораць аб міры, я заўсёды бачу перад сабой вобраз самага дарагога чалавека на зямлі — вялікага Сталіна».

Імя таварыша Сталіна напісана на ўсіх сцягах нашых барацьбы за мір. Гэтае велічэе імя акрыла простых людзей свету змагацца за сваё светлае дзень, за сваё заўтра.

Неадзінадушны ў справе абароны міру належыць гераічнаму савецкаму народу. Ён на сваіх плячах вынес цяжар вядучай сусветнай вайны. І цяпер, калі ўсё часцей і часцей з-за падварты Уол-стрыта чуюцца агідныя галасы людзей ад раз'язвання новай вайны, савецкі народ увавучаў магутную і шматлікую армію барацьбы за мір. Ён шэра і рашуча заявіў на ўвесь свет: вайне не быць, мір пераможа вайну!

Збор подпісаў пад Стаггольмскай Адавай аб забароне атамнай зброі і аб абавязанні ваенным злачынцам таго ўрада, які першым прымяніць гэтую зброю, ператварыўся ў нашай краіне ў магутную дэманстрацыю міралюбных імкненняў савецкага народа. 115 мільянаў 514 тысяч 703 подпісы наставілі савецкія людзі пад Стаггольмскай Адавай.

Выказваючы сваю любоў і адданасць партыі, Радзіме і вялікаму сягонскаму міру таварыш Сталіну, савецкія людзі не толькі подпісалі пад Стаггольмскай Адавай, але і прадоўжылі падпісваць імя магутнасці сацыялістычнай дзяржавы змагаючы сваё міралюбныя імкненні. Стаггольмскія вахты міру, ураджаі міру, асабістыя рахункі міру — усё гэта яркія

прыклады таго, што наш народ не жадае бачыць жахаў вайны і ўмацоўвае магутнасць сваёй Радзімы, маючы на меце толькі адно — мірна будаваць шчаслівае камуністычнае грамадства. У працягу імперыялістычным краінам — ЗША, Англіі, Францыі, бюджеты якіх сталі на сутнасці ваеннымі бюджэстамі, наш народ аддае ўсе свае сродкі на мірнае будаўніцтва. Неадрама велічын сталініскіх новабудов савецкія людзі любоўна называюць бастыямі міру.

Пад сцягі міру, якія высока нясе Савецкі Саюз, з кожным днём становяцца ўсё новым і новым мільёны простых людзей свету. У Францыі, Італіі, Англіі, ЗША і ў іншых капіталістычных краінах, а таксама ў Кітаі і ў краінах народнай дэмакратыі пад Стаггольмскай Адавай сабраў звыш 400 мільянаў подпісаў. Прыхільнікі міру спадзяюцца, што да дня адкрыцця Другога Сусветнага кангрэса лік подпісаў пад Стаггольмскай Адавай вырастане да 500 мільянаў.

Ва ўсіх краінах свету простымі людзі асуджаюць ваенную агрэсію ЗША ў Карэі і ўдзямаюць свой голас за мірнае вырашэнне карэйскага пытання. Сёння ўсяму свету ясна, што знешняя палітыка ЗША — гэта палітыка раз'язвання новай сусветнай вайны, палітыка заняволення народаў свету. Амерыканскія агрэсары падобна Гітлеру імкнуцца заняволіць увесь свет, ператварыць мільёны людзей у сваіх рабў. Але іх вар'яцкія планы будуць сарваны.

Бюро Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру на сваім паседжанні ў жніўні гэтага года высунула новую, больш шырокую праграму барацьбы за мір. Вядучы барацьбу за забарону атамнай зброі, як зброі масавага знішчэння людзей, прыхільнікі міру цяпер будуць змагацца за скарачэнне ўсіх відаў узброення і за ўсталяванне кантроля за гэтым скарачэннем, за асуджэнне агрэсіі і ўзброенага ўмяшання ва ўнутраныя справы народаў, за мірнае вырашэнне карэйскага канфлікту шляхам звароту да нармальнай працэдурі ў Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, за забарону ўсіх форм прапаганды новай вайны.

Новая, больш шырокая праграма барацьбы за мір саборны аб магчымасці сумленых людзей свету напярэць пашырэнне карэйскага канфлікту, не дапусціць новай сусветнай бойні. Сёння простымі людзі свету бачыць, хто з'яўляецца сапраўдным абаронцам міру і хто хоча заціць гэты мір у крыві і слёзах працоўных.

Савецкі народ з'яднаны вакол большавіцкай партыі і вялікага Сталіна, смеюцца перад да комунізма. Але савецкія людзі ні на хвілінку не забываюць, што там, за акіянам, пануе з Уол-стрыта рыхтуюць для нападу новай арміі галаварэзаў і бандытаў.

Пасылаючы дэлегатаў у Маскву на Другую Усесаюзную канфэрэнцыю прыхільнікаў міру, савецкія людзі давалі ім наказы: усімі сіламі адстаімае справу міру і супрацоўніцтва паміж народамі. Уся работа і дзейнасць Другой Усесаюзнай канфэрэнцыі прыхільнікаў міру паказала поўную гатоўнасць і рашымасць савецкага народа перада стаяць на варце міру ва ўсім свеце. Наказы савецкіх людзей знайшлі сваё поўнае адлюстраванне ў прынятым на канфэрэнцыі Наказе савецкім дэлегатам на Другі Сусветны кангрэс прыхільнікаў міру.

Ад імя працоўных нашай Радзімы савецкія дэлегаты будуць змагацца за ажыццяўленне рашэнняў Пражскай сесіі Бюро Пастаяннага камітэта прыхільнікаў міру.

З кожным днём растуць і мацнеюць рады барацьбы за мір. Сёння армія прыхільнікаў міру з'яўляецца ўжо такой сілай, якая здольна сарваць усе планы амерыкана-англійскіх атамшчыкаў.

Мір пераможа вайну! Заручай гэтайму з'яўляецца тое, што ў авангардзе гэтага руху ідзе магутны Савецкі Саюз, што на сцягах барацьбы за мір напісана імя вялікага Сталіна.

Ад Другой Усесаюзнай канфэрэнцыі прыхільнікаў міру таварышу І. В. СТАЛІНУ

Дарагі таварыш Сталін!

Мы, дэлегаты Другой Усесаюзнай канфэрэнцыі прыхільнікаў міру, прадстаўнікі рабочых, калгаснікаў, інжынераў, вучоных, пісьменнікаў, работнікаў мастацтва, выказваючы волю магутнага і міралюбівага савецкага народа, звяртаемся са словамі прывітання і ўдзячнасці да Вас, нашага бацькі і настаўніка, сягонска барацьбы за мір і шчасце ўсяго перадавога чалавецтва.

Наша канфэрэнцыя сабралася ў дні, калі амерыкана-англійскія імперыялісты перайшлі ад халоднай вайны да прамоў агрэсіі. Крывёю гераічнага карэйскага народа, крывёю мірных жанчын, дзяцей і старых заліваюць яны свабодалюбіваю Карэю, падпальшычыка вайны робяць усё, каб перамоцціць барацьбу за мір, раз'яднаць народы, кінуць іх у пучыну новай сусветнай вайны.

Гэтай палітыцы зла і гвалту супрацьстаяць шматлікімі, адзіным фронтом прыхільнікаў міру, які мацнее з кожным днём.

Мільёны простых людзей — нашых сяброў за мяжой з надзеяй і годасцю глядзяць на нашу Радзіму. Яны чуюць яе спакойны голас, яны бачаць яе натхнёную стваральную працу. Сталініскі план пераўтварэння прыроды, вялікія будовы на Волзе, Дняпры і ў Сярэдняй Азіі — ступені, на якіх наша краіна ўдзямаецца да вяршын камунізма.

Свет падзяліўся на два лагеры — лагер жыцця і лагер смерці, лагер шчасця і лагер гора, лагер праўды і лагер хулены, лагер міру і лагер вайны.

Расце і мацнее фронт прыхільнікаў міру. Усе сумленныя людзі зямля шара —

ў лагеры жыцця, шчасця, праўды і міру; яны разам з Савецкім Саюзам, з Вялікім таварышам Сталіным.

Ваша паслядоўнасць і цвёрдасць у барацьбе за мір натхняюць прыхільнікаў міру на яшчэ больш актыўную барацьбу супроць падпальшычыкаў вайны, за працягненне дружбы паміж народамі.

Дарагі наш правадыр і настаўнік!

Увесь савецкі народ поўны рашымасці змагацца за мір і адстаімае справу міру. Увесь савецкі народ адзінадушна падтрымлівае міралюбіваю знешнюю палітыку свайго ўрада. Яркім сведчаннем гэтай непахіснай волі савецкіх людзей з'яўляецца адзінадушнае падпісанне народам нашай краіны Стаггольмскай Адавы.

Мы, савецкія людзі, выхаваныя большавіцкай партыяй і Вамі, таварыш Сталін, добра ведаем, што лепшы адказ падпальшычым вайны — наша самаахвярна праца ў імя працітання нашай любімай Радзімы, у імя міру і дэмакратыі.

Мір пераможа вайну, таму што рух прыхільнікаў міру неадольны — ён расце і мацнее з кожным днём.

Мір пераможа вайну, таму што на чале гэтага руху ідзе непахісны савецкі народ, аплот міру ва ўсім свеце.

Мір пераможа вайну таму, што сцяг гэтай барацьбы — Сталін!

Няхай жыве вялікая партыя большавікоў, якая вядзе нас ад перамогі да перамогі!

Няхай жыве патхніцель і арганізатар барацьбы народаў за мір ва ўсім свеце наш дарагі, любімы таварыш Сталін!

Другая Усесаюзная канфэрэнцыя прыхільнікаў міру

16 кастрычніка ў Маскве, у Калоннай залі Дома Саюзаў, ва ўрачыстай абстаноўцы адкрылася Другая Усесаюзная канфэрэнцыя прыхільнікаў міру.

На канфэрэнцыю сабралася больш тысячы дэлегатаў — рабочых, вучоных, калгаснікаў, дзеячоў мастацтва і літаратуры, работнікаў прамысловасці і транспарту, прадстаўнікоў шырокай савецкай грамадскасці.

У глыбіні сцэны партреты вялікіх правадыроў савецкага народа і працоўных усяго свету В. І. Леніна і І. В. Сталіна. На шырокім транспаранце баявы заклік: «Абарона міру — справа ўсіх народаў свету».

Канфэрэнцыя адкрывае па даручэнню Прэзідыума Савецкага камітэта абароны міру пісьменнік А. А. Фадзееў. Ён звяртаецца да дэлегатаў з кароткай прамовай, якую заканчвае здравіцкім у чэсь міру ва ўсім свеце, у чэсь дружбы народаў, у чэсь Савецкага Саюза — аплоту міру, у чэсь сягонскага міру, вялікага друга чалавецтва таварыша Сталіна.

Усе ўдзельнікі канфэрэнцыі ўстаюць і наладжваюць бурную, доўга не амаўкаючую авяцую ў чэсь таварыша Сталіна.

Канфэрэнцыя выбірае прэзідыум у складзе 50 чалавек. Сярод членаў прэзідыума — відэныя грамадскія дзеячы, выдатныя вучоныя, праслаўленыя стаханавыя вытворцы і земляробства, работнікі літаратуры і мастацтва, прадстаўнікі духавенства.

Канфэрэнцыя прымае прапанову працаваць таскама ў прэзідыум дэлегата Пастаяннага камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру, старшыню Англійскага камітэта абароны міру пана Кроутара, які прыбыў у Маскву.

З велізарным удзямам удзельнікі канфэрэнцыі выбіраюць у ганаровы прэзідыум Палітбюро ЦК ВКП(б) на чале з вялікім правадыром народаў, сягонскага міру таварышам Сталіным.

Далей канфэрэнцыя выбірае сакратарыят, мандатную камісію, рэдакцыйную камісію і зацвярджае парадак дня.

У парадку дня Другой Усесаюзнай канфэрэнцыі прыхільнікаў міру наступныя пытанні: 1. Савецкі народ у барацьбе супроць падпальшычыкаў новай вайны. 2. Выбары дэлегатаў на Другі Сусветны кангрэс прыхільнікаў міру. 3. Выбары Савецкага камітэта абароны міру.

З дакладам на першым пытанні парадку дня выступіў пісьменнік Н. С. Ціханав.

Прысутныя з вялікай увагай выслухалі зместоўны даклад, насычаны яркімі фактамі і прыкладамі. Дакладчык напамінуў аб тым, што прышло больш года з часу Першай Усесаюзнай канфэрэнцыі прыхільнікаў міру. За гэты час значна ўзрасталі сілы міжнароднага фронту міру, на чале якога стаяць вялікі Савецкі Саюз.

— Барацьба за мір разгарэлася з кожным днём, — гаворыць Н. С. Ціханав. — Пзіркі ўсіх народаў звернуты на Савецкі Саюз і на яго найвялікшага правадыра, сягонскага міру, які запаліў у сэрцах усіх простых людзей зямлі непарушную ўпэўненасць у справядлівую справу барацьбы за мір, за нацыянальную незалежнасць народаў, за дружбу паміж народамі, на рэпублічнага настаўніка і друга, які так многа зрабіў для шчасця працоўных усяго свету, — нашага роднага Сталіна!

Удзельнікі канфэрэнцыі сустракаюць гэтыя словы бурнымі працягламі апладысмантамі.

Дакладчык гаворыць аб вялікім поспеху кампаніі па збору подпісаў пад Стаггольмскай Адавай у Савецкім Саюзе і падрабязна спыняецца на далейшых задачах руху прыхільнікаў міру.

Пасля даклада адні са адным выступіваюць дэлегаты канфэрэнцыі — вучоныя, пісьменнікі, стаханавыя прамысловасці і сельскай гаспадаркі.

На трыбуне — прэзідэнт Акадэміі навук ССРСР акадэмік С. І. Вавілаў.

Відэныя савецкі вучоны з гневам гаворыць аб тым, што «лятаючыя крэпасці» амерыканскіх агрэсараў базітаюцца бамабцы карэйскія гарады і сёлы. Сотні чалавечых жыццяў прыносяцца ў ахвяру імперыялізму. Разбураюцца гарады, прамысловасць, чыгункі.

Магутны рух прыхільнікаў міру, у які актыўна ўліліся і прадаўжаюць ўлівацца сотні мільянаў сумленых людзей усяго зямнога шара, можа і павінне спыніць злачынную агрэсію.

На вучоных, інжынераў кладзецца асабістая адказнасць у барацьбе за мір, прадаўжае С. І. Вавілаў. Маральны абавязак сумленых вучоных і інжынераў не аддаваць новыя дасягненні навука-тэхнічнай думкі ў рукі падпальшычыкаў вайны.

Акадэмік С. І. Вавілаў заканчвае сваю прамоў заклікам да вучоных капіталістычных краін рашуча і актыўна ўключыцца ў рух прыхільнікаў міру, супроць падпальшычыкаў вайны.

— Наш народ ганарыцца тым, што ён ідзе ў авангардзе абароны міру, — гаворыць пісьменнік П. Паўленка. — Гэта можна праілюстраваць на прыкладах нашага савецкага мастацтва і савецкай літаратуры. Савецкія кнігі заваёўваюць мільёны прыцеляў і сажонікаў ва ўсіх краінах свету.

Пераўтварыўшы рэвалюцыйны традыцый мінулага, савецкая літаратура змагаецца за мір, абараняе будучыню чалавецтва. Кнігі фарміруюць чалавечыя душы, яны выходзяць людзей з чыстым сумленнем, чэсны і справядлівых.

П. Паўленка расказвае, што ядаўна ў Крым пабыла англійская жаночая дэлегатка. Адна з прадстаўніц гэтай дэлегаткі сказала: «Мы прыхлелі ў Савецкі Саюз вучнямі барацьбы за мір, а ад'язджаем стаханавцамі абароны міру».

Гаворачы аб цяжкіх умовах, у якіх вядоўцца дзейнічаць барацьбітам за мір у капіталістычных краінах, П. Паўленка заявіў: «Мы не можам не закрануць, дарагі, таго, што адбываецца ў Заходняй Германіі. Там, каб дагнаць амерыканскім імперыялістам, дзейна рыхтуецца гарматнае маса, там прабуюць стварыць паліцарыю новай вайны, а значыць стварыць новыя няшчасце для народаў Заходняй Еўропы. Усе барацьбіты за мір павінны ўлічыць гэтае становішча ў Заходняй Германіі і звярнуць на яго ўвагу ўсіх еўрапейскіх працоўных, а французам і немцам у першую чаргу».

Сакратар ВЦСПС тав. Салаўёў перадае ўдзельнікам канфэрэнцыі прывітанне ад цяжкіх дзяч, якіх перажывае наша краіна. Я бачу карэйскую маці, прыскакуючы да грудзей дзіця, скалечанае амерыканскай бомбай, я бачу дзяцей В'етнама, якія засталіся без хлеба і жыцця.

Я таскама маці і не магу маўчаць. Пракліцце амерыканскім атамшчыкам! Мір свету, таварыш!»

Армянскі паэт Найры Зар'ян гаворыць аб трагічнай гісторыі свай зямлі, якая да Вялікага Кастрычніка стагоддзямі супаўсцалася інашэмымі захопнікамі. Турцыя варвары толькі ў першую сусветную вай-

ну знішчылі два мільёны армян толькі за тое, што яны імкнуліся да ўз'яднання са сваімі братамі, да нацыянальнай незалежнасці. Толькі пры савецкай уладзе армянскі народ знашоў сваё шчасце, ператварыўшы сваю зямлю ў квітнеючы сад.

З гневам гаворыць Найры Зар'ян аб амерыканскім імперыялістам, якія рыхтуюць новую сусветную бойню, спрабуюць патаніць у крыві карэйскі народ.

— Мы верым у перамогу міру, бо сягонскаму міру з'яўляецца правадыр і настаўнік прагрэсіўнага чалавецтва, наш любімы Іосіф Вісарыявіч Сталін. (Апладысменты).

У абмеркаванні даклада Н. С. Ціханова таскама выступілі: старшыня Актыва-шэсцкага камітэта савецкай моладзі В. І. Начамасаў, доктар біялагічных навук Н. У. Базанова, доктар Гайурый, заслужаны майстра спорту М. Г. Ісанава, галоўны інжынер планавання Куйбышаўскага гідрвузла Н. А. Малышаў, народны артыст ССРСР Н. Чарнасаў, магдаўскі паэт А. Лупан, башкірскі паэт Мустан Нарым, пісьменнік Б. Н. Паллявой, грамадскі дзеяч Беларусі П. М. Мацэраў, украінскі пісьменнік А. Ганчар, пісьменнік А. В. Сафронаў, грузінскі паэт Г. Леаніда і іншыя прадстаўнікі савецкай грамадскасці.

Абмеркаванне даклада Н. С. Ціханова закончылася выступленнем акадэміка І. В. Якушына.

Дакладчык Н. С. Ціханав ад заключнага слова змовіўся. Канфэрэнцыя пераходзіць да абмеркавання другога пытання парадку дня — выбараў дэлегатаў на Другі Сусветны кангрэс прыхільнікаў міру.

Адзінадушна абіраецца дэлегатка, ва Другі Сусветны кангрэс прыхільнікаў міру ў складзе 65 чалавек. У ліку дэлегатаў — генеральны сакратар Саюза савецкіх пісьменнікаў ССРСР А. А. Фадзееў, пісьменнік Н. С. Ціханав, віцэ-прэзідэнт Акадэміі навук ССРСР акадэмік В. П. Волгін, прэзідэнт Акадэміі навук Украінскай ССР акадэмік А. В. Паладін, сакратар ВЦСПС К. С. Кузняцова, пісьменнік А. Е. Нарейчык, І. Г. Эрэнбург, В. Л. Васілюк і іншыя.

Адагледзена прымаецца Наказ дэлегатам, які едуць на Другі Сусветны кангрэс прыхільнікаў міру. У гэтым Наказе выязана поўная саадзінаць савецкага народа з усімі барацьбітамі за мір ва ўсім свеце, якія аб'ядналіся пад сцягам Другога Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру.

Затым было абмеркавана трэцяе пытанне парадку дня — выбары Савецкага Камітэта абароны міру. У складзе Камітэта — званыя стаханавыя вытворцы і калгаснага земляробства, выдатныя дзеячы навукі, мастацтва, літаратуры, работнікі прамысловасці, грамадскія дзеячы, актыўныя барацьбіты за мір. У склад Савецкага Камітэта выбіраюцца таскама прадстаўнікі духавенства. Усяго ў склад Савецкага Камітэта абароны міру абрана 110 чалавек. Ад Беларускай ССР у склад Камітэта ўвайшлі: народная артыстка ССРСР Л. П. Александровская, народны паэт БССР Якуб Колас (Мішкевіч Канстанцін Міхайлавіч) і паэт Максім Танк (Скурко Яўген Іванавіч).

З вялікім удзямам удзельнікі канфэрэнцыі прымаюць прывітанне вялікаму правадыру працоўных, сягонскага міру ва ўсім свеце І. В. Сталіну.

Старшыняваючы абвясчае Другую Усесаюзную канфэрэнцыю прыхільнікаў міру закрытай.

Літаратурны вечар, прысвечаны вялікаму Сталіну

Чырвонапольскі райком камсамола і Дом культуры правялі вялікі літаратурны вечар, прысвечаны Іосіфу Вісарыявічу Сталіну.

Даклад на тэму «Вобраз таварыша Сталіна ў савецкай мастацкай літаратуры» зрабіла сакратар РК ЛКСМБ тав. Гарбачова.

Затым удзельнікі мастацкай самадзейнасці прачыталі вершы У.А. Маякоўскага, Я. Купалы, Я. Коласа, Дзямбула, М. Ісаакоўскага, А. Суркова, А. Жарова, Г. Леаніда, А. Куляшова, А. Сафронава, прысвечаныя таварышу Сталіну.

У заключэнне былі выкананы песні савецкіх кампазітараў аб вялікім правадыру.

Совецкі народ у барацьбе за мір, супроць падпальшчыкаў новай вайны

Даклад старшыні Совецкага Камітэта абароны міру тав. Н. С. ЦІХАНОВА 16 кастрычніка 1950 г.

З усіх нашоў найбольш магутнай Радзімы сабраўся савецкі народ на заклік Совецкага Камітэта абароны міру на Другую ўсесаюзную канф'ерэнцыю прыхільнікаў міру. Яны сабраліся ў сталіцы нашай Радзімы — Маскве, пра якую, вітаючы Маскву ў дзень не васьмісотгоддзя, таварыш Сталін сказаў: «Заслуга Масквы заключаецца ў тым, што яна нястомна выкрывае падпальшчыкаў новай вайны і абірае вакол сябе міру ўсе міралюбівыя народы. Вядома, што міралюбівыя народы з назаўважэннем глядзяць на Маскву, як на сталіцу вялікай міралюбівай дзяржавы і яе на магутны голас міру».

Мінуў год з невялікім з тых дзён, калі ў гэтай залі адбыліся паседжанні Першай ўсесаюзнай канф'ерэнцыі прыхільнікаў міру. На гэтай канф'ерэнцыі быў выданы Совецкі Камітэт абароны міру, які меў за дачай ваардынаванне дзеянняў ўсіх грамадскіх арганізацый ва ўсесаюзным маштабе, вырашаць усе пытанні, які ўзнікаюць, накіроўваць намаганні, што саюзна даследваць разгортванне руху савецкага народа за мір, супроць падпальшчыкаў вайны.

Гэты год быў багаты новымі значымі поспехамі савецкага народа, які ўжо пачаў будзе камунізм. Аднаючы ўсе сілы выканання пасляваеннай палітыкі, савецкі народ атрымаў вялікі перамога ва ўсіх галінах сацыялістычнай гаспадаркі, тэхнікі, культуры, навукі і мастацтва.

Новыя тэмпы ў эканамічным будаўніцтве спрыялі значнаму росту добрыбы народа. Чарговае энжынернае чон і пераход курсу савецкага рубля на цвёрдую залатую базу былі зроблены ў той час, калі ў краінах капіталістычнага свету прадаўжало расці беспрацоўе, палажа зарплата рабочых, яшчэ больш зніжаўся жыццёвы ўзровень мас.

Савецкая навука, узброеная марксісцка-ленінскай тэорыяй, узяла пачатак пераважнага значэння. Выступленне таварыша Сталіна ў дыскусіі аб мове мае гістарычнае значэнне для далейшага развіцця савецкага мовазнаўства і развіцця другіх навук. Дыскусія па пытаннях фізіялогіі спрыяла асветленню сур'ёзных пытанняў савецкай навукі, новым адкрыццям на карысць чалавецтва.

Усе гэтыя працы і адкрыцці з'яўляюцца новымі доказам мірных імкненняў, якімі жыве наш народ. Сваю і штодзённую творчыя справы савецкі народ робіць вялікі ўклад у справу міру ва ўсім свеце. Шырока народныя масы ўсіх краін глядзяць на Савецкі Саюз, як на самую магутную сваю надзею, як на яркі маяк міру, што паказвае шлях да трывалага забеспячэння міжнароднай баспекі.

За мінулы год моцна вырастлі ўзмацнені сілы міжнароднага фронту міру, на чале якога стаіць вялікі Савецкі Саюз. Гістарычная перамога вялікага кітайскага народа, утварэнне кітайскай народнай рэспублікі азначае больш узмацнені лагера міру. Паспех народна-вызваленчага руху ў Кітаі з'яўляецца новым магутным ударам па ўсёй сістэме сусветнага імперыялізма. Дагавор аб братнім саюзе паміж СССР і Народнай рэспублікай Кітая ператварыў дружбу нашых вялікіх народаў у такую магутную сілу ў справе ўмацавання міру ва ўсім свеце, роўнай якой няма і не было ў гісторыі чалавецтва.

На Захадзе нарадзілася міралюбівая Германская дэмакратычная рэспубліка, утварэнне якой, паводле муграта вынашчэння таварыша Сталіна, з'яўляецца навагоднім пунктам у гісторыі Еўропы. Дэмакратычныя сілы Германскай рэспублікі ўдзялілі ў лагера міралюбівых народаў, спрыяючы тым самым справе ўмацавання міру ў Еўропе і ва ўсім свеце.

Рух прыхільнікаў міру ва ўсіх краінах зрабіў велізарныя поспехі. Усюды выра-

ці і ўзмацнелі арганізацыі барацьбы за мір. Гэты рух набыў сапраўды ўсенародны характар і ператварыўся ў грознае сілу, якая здольна разбурыць планы падпальшчыкаў новай вайны.

Барацьба за мір разгортаецца з кожным днём. Пазіцыі ўсіх народаў звернулі на Савецкі Саюз і на яго найвялікшага правадніка, сяганаства міру, запаліўша ў сэрцах усіх простых людзей зямляна шара непахісную веру ў справядлівую справу барацьбы за мір, за нацыянальную незалежнасць народаў, за дружбу паміж народамі, — на геніяльнага настаўніка і друга, які так многа зрабіў для шчасця працоўных усяго свету, — нашага роднага Сталіна! (Бурныя апладысмэнты).

У дзень сямідзесяцігоддзя вялікага злучага камунізма народы, вызвалены ад фашысцкага рабства, і ўсе міралюбівыя народы свету, для якіх імя Сталіна ўжо таўно з'яўляецца сімвалам міру і абароны баспекі, былі перапоўнены пачуццём глыбокай удзячнасці нашаму вялікаму правадніку.

У гэты гістарычны дзень Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР апублікаваў Указ аб устаўненні міжнародных Сталінскіх прэмій «За ўмацаванне міру паміж народамі». У гэтым Указе гаворыцца, што прэміі будуць прысуджаны грамадзянам любой краіны свету, незалежна ад іх палітычных, рэлігійных і расавых адносінаў, за выдатныя заслугі ў справе барацьбы супроць падпальшчыкаў вайны і за ўмацаванне міру.

Устаўненне міжнародных Сталінскіх прэмій з'яўляецца новым бліскучым доказам міралюбівага савецкага дзяржавы, якая з першых дзён свайго існавання нястомна змагаецца за мір ва ўсім свеце.

Савецкі ўрад настойліва і паслядоўна праводзіць сталінскую палітыку міру, змагаючыся супроць усіх замахаў па свабоду, незалежнасць і баспекі вялікіх і малых народаў. Савецкія людзі адзінадушна падтрымліваюць міралюбіваю палітыку свайго ўрада, таму што яна адпавядае іх нарэшнім інтарэсам, зыходзіць з глыбокага і назменнага імкнення нашага народа в міру.

Мы памятаем заўсёды словы таварыша Сталіна аб тым, што Савецкі Саюз стаў і стаіць «цвёрда і непахісна на сваіх мірных пазіцыях, змагаючыся з пагрозай вайны, змагаючыся за захаванне міру, ідучы насустрач тым краінам, якія стаяць так або інакш за захаванне міру, выкрываючы і зрываючы маску з тых, хто падытоўвае, прапавідае вайну».

Чатыры месяцы назад увесь свет быў сведкам новага выяўлення міралюбівага савецкага дзяржавы, яе назменнай гатоўнасці разам з міралюбівымі народамі ўсяго свету змагацца за трывалы і працяглы мір.

Першая сесія Вярхоўнага Савета СССР 19 чэрвеня гэтага года, заслухавшы Памятэнне аб прапанавах Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру, прыняла, што гэтыя прапановы Камітэта аб забароне атамнай зброі і ўстаўненні кантроля за ўзбраеннем поўнаасудна адпавядаюць патрабаванням усіх народаў. Вярхоўны Савет СССР заўваж аб сваёй гатоўнасці супрацоўнічаць з заканадаўчымі органамі другіх дзяржаў у справе ўмацавання міру ва ўсім свеце, роўнай якой няма і не было ў гісторыі чалавецтва.

Германская дэмакратычная рэспубліка, утварэнне якой, паводле муграта вынашчэння таварыша Сталіна, з'яўляецца навагоднім пунктам у гісторыі Еўропы. Дэмакратычныя сілы Германскай рэспублікі ўдзялілі ў лагера міралюбівых народаў, спрыяючы тым самым справе ўмацавання міру ў Еўропе і ва ўсім свеце.

Рух прыхільнікаў міру ва ўсіх краінах зрабіў велізарныя поспехі. Усюды выра-

Савецкія людзі, рабочыя, калгаснікі, інтэлігенцыя, вучнёўская моладзь, работнікі машаператкі, хатнія гаспадыні, усе дарослае пасельніцтва нашай неабдычнай краіны прадманастравалі ў дні кампаніі на збору подпісаў пад Сталінскай Адавай сваю непарушную аднанасць вялікай справе міру, сваю гатоўнасць адстаць мір супроць усіх змоў англа-амерыканскіх падпальшчыкаў вайны, сваю маналітыю згуртаванасць вакол роднай большавіцкай партыі, сваю беззаветную аднанасць вялікаму сяганаству міру, правадніку ўсіх народаў, любіму таварышу Сталіну. (Апладысмэнты).

У гэтыя дні па ўсёй краіне пракацілася хваля мітынгаў, скоўд, на якіх прымаляся гарачыя прывітанні і пажаданні, на якіх усе адзінадушна ставілі свае подпісы пад Сталінскай Адавай. У Савецкі Камітэт абароны міру з усяй краіны наступалі тысячы пісем і прапанов.

Жыхары горада Магнітагорска, напрыклад, даслаўшыя пра людзескі план, які распрацаваны так званым «міжнародным камітэтам на вывучэнне еўрапейскіх праблем», дзе, між іншым, праектаваўся атамны напад на Савецкі Саюз, у вышкі якому: «Масква, Петраград, Кіеў, Агса, Діепрабуд або завод Магнітагорска практычна перастаюць існаваць, з гэтым пісамі ў сваім пісьме ў Савецкі Камітэт абароны міру: «Не для таго мы даішчам галоў аздаваць сваю сілу, энэргію, свой працоўны пот на будаванне Магнітагорска, каб нічэмна кучка гаспадароў і лакеў Уолстры магла знішчыць вынікі нашай самаадданай працы... Ад імя многіх тысяч жыхароў Магнітагорска мы просім Савецкі Камітэт абароны міру занесці імяны чалавеканясініцкай: Поля Райно, Момыка Шумана, Поля Кладзья, Ле Троекера, Поля Бастыла, Валсінтэрта, Мур-Брабозона і іншых членаў «міжнароднага камітэта на вывучэнне еўрапейскіх праблем», разам з іх гаварамі—амерыканскімі імперыялістамі, у спіс падпальшчыкаў вайны».

Простая савецкая жанчына дэлегатка нашай канф'ерэнцыі Дар'я Нікіцічна Немава, якая ўзраціла дваццаць сыноў і ўнукаў, падпісавшы Сталінскаму Адавай, прыклала да яе пісьмо, дзе ад усяго сэрца пісала: «Хто-ж пяер, калі ён не вар'ят, хоча вайны? Я, савецкая жанка, прастацую супроць вайны. І нахай будзе прыклад той, хто развіажа вайну! Не знойдзе на зямлі месца і выратавання той урад, які першым прыменіць атамную бомбу. Я раблю святую справу, ставячы свой подпіс пад заклікам да абароны міру. Побач з мам подпісам стаяць подпісы ўжо стаўшых дарослымі маіх дзяцей, унукаў, якія таксама хочуць міру ва ўсім свеце».

На заводах і фабрыках савецкія людзі становіліся на вахты міру, каб працоўнымі дасягненнямі палмаваць свой удзел у справе абароны міру. Так, паставіўшы свае подпісы пад Сталінскай Адавай, гарнікі шахты імя Арцёма Варашылаўградскай вобласці выдалі звыш плана дваццаць эшэлонаў вугалю.

Бурнальшчык Крыварожскага басейна Міхал Бацвенка сказаў: «Я падпісаўся пад Сталінскай Адавай цвёрда ўпэўнены ў тым, што справа міру пераможа». Ён выказаў у гэты дзень амаль воем лор.

Гарнікі і чыгуначнікі і тэкстыльшчыкі, і будаўнікі, людзі ўсіх прафесій—усе стараліся ў гэты дні ўсеагульнага ўздыму на справе даказаць сваю любоў да Радзімы, сваю гатоўнасць да абароны міру ва ўсім свеце.

Гэта быў вялікі ўсенародны рэфэрэндум, дэманстрацыя адзінства савецкага народа, поўнае выяўленне пачуццяў патрыятаў, будаўнікоў камунізма, абаронцаў прагрэсу і міру.

Савецкі Камітэт абароны міру мог з давальненнем апублікаваць гістарычны вынікі гэтай кампаніі: пад Адавай Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру ўсяго падпісалася 115 мільянаў 514.703 савецкіх грамадзян.

Траба падкрэсліць, што па рашэнню Савецкага Камітэта абароны міру падпісавана пад Адавай маглі толькі грамадзяне, якія дасягнулі шаснаццацігадовага ўзросту.

Такім чынам, усе дарослае пасельніцтва Савецкага Саюза выказалася за мір, супроць зброі агрэсіі, салідарызавалася з мільёнамі людзей, якія падпісалі Сталінскаму Адавай ва ўсім свеце.

Такая адзінадушнасць савецкага народа вялікала новы прылыў энэргіі ў рух усіх барацьбы за мір, умацавала іх упэўненасць у магутнасці сіл лагера міру, прыняла да новага ўздыму руху за мір.

У Францыі, у Італіі, у Англіі, у Злучаных Штатах і іншых дзесятках капіталістычных краін, у Кітаі і ў краінах народнай дэмакратыі па сёння сабралі звыш чатырохсот мільянаў подпісаў пад Сталінскай Адавай, і траба спадзявацца, што да дня адкрыцця Другога Сусветнага кангрэса гэты лік дойдзе да поўмільярда. Поўмільярда людзей, якія гарача змагаюцца за мір—гэта сур'ёзная сіла на шляху агрэсараў, гэта грознае перасягара п'ёмным сілам, якія імкнучыся развіаць новую сусветную вайну, наставіць чалавецтва перад пагрозай знішчэння цэлых народаў.

Гэты ўздым мільянаў ператварыўся ў рух велізарнага размаху, і гэты размах напалоў рэакцыянераў і падпальшчыкаў вайны. Паліка і трывога ахапілі праціўнікі міру. Рэакцыяныя друк буйнейшых капіталістычных краін, якія спрабаваў спаніць чакі замаўчаць рух прыхільнікаў міру і Сталінскаму Адавай, вымушаны былі прызнаць поспех збору подпісаў пад Адавай.

Устрыывожыліся і афіцыйныя колы. Супроць Сталінскай Адавай выступалі Агса, лейбарысцкія дэячы Англіі, міністр замежных спраў Швецыі і міністры раду іншых краін.

Выканком лейбарысцкай партыі заклікаў «асцерагацца» Англійскага камітэта абароны міру і аб'явіў, што сувязь з гэтым камітэтам несумяшчальна з членствам у партыі. Супроць Сталінскай Адавай выступаве Ватыкан з усімі сваімі тайнымі і з'яўнымі агентамі, спрабуючы знішчыць сапраўдныя мэты руху прыхільнікаў міру.

Пераконваючыся штодзённа ў марнасці сваіх спроб знішчыць, раз'ядаць прычальны міру, падпальшчыкі вайны перайшлі да тарору, да злікіх праследванняў. На ўказанні кіруючых колаў ЗША забарона збору подпісаў, арышты, суды, турмыны прыгаворы, забойствы пушчаны дліер у ход урадамі ўсіх капіталістычных краін.

Старшыня Бюро Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру акадэмік, лаўрэат Нобелеўскай прэміі Фрэдэрык Жолю-Кюры быў ахлілены ад Пасяды вярхоўнага камісара па атамнай энэргіі.

Міністэрства юстыцыі ЗША загадала Інфармацыйнаму центру прыхільнікаў міру ЗША і яго работнікам зарэгістравацца ў якасці «заможных агентаў», нагаражваю ім у выпадку непадпарадкавання турмыны зняволеннем тэрмінам да пяці гадоў і штрафам да дзесяці тысяч далараў.

Прэфекты італьянскіх праваішчы на распараджэнню міністра ўнутраных спраў Італьяны выдалі загады аб забароне збору подпісаў пад Сталінскай Адавай. У Заходнім Бярліне паліцыя наладжвае аб'явы на вуліцах на зборчыкаў подпісаў. У Іспаніі Франка, у Грэцыі Падларыса, у Югаславіі Ціта забаронае распаўсюджванне Сталінскай Адавай; прыхільнікі міру там саджаюць у турмы. Крывяржыны турэцкі ўрад засадыў у турму арганізатараў Турэцкага таварыства прыхільнікаў міру, аддаўшы іх суду ваеннага трыбунала.

Але ніякія праследванні, ніякія пагрозы не могуць зламць дух барацьбы за мір, якія ўпарта і непахісна прадаўжаюць пашыраць кампанію на збору подпісаў, прыпяваючы ўсе новыя і новыя пласты насельніцтва да барацьбы за мір.

II. Усямерна выкрываць прапагандыстаў і падпальшчыкаў новай вайны

25 чэрвеня свет пачуў аб новым варварскім злачынстве супроць міру і чалавецтва. У гэты дзень войскі крывавай марыянеткі Лі Сын Мава, падрыхтаваныя амерыканскімі інструктарамі, уварваліся на тэрыторыю Карэйскай народна-дэмакратычнай рэспублікі. За гэтым адбылося ўтаржэнне амерыканскіх войск у Карэю. Пачалося бяспіснае знішчэнне карэйскага народа, знішчэнне ўсіх яго культурных каштоўнасцяў, бяспіснае забойства жанчын і дзяцей, разбураэнне карэйскіх гарадоў і сёл. Падпальшчыкі вайны развіалялі і сёл. Падпальшчыкі вайны развіалялі агрэсію ў Карэі. Карэйскі народ выдэ гераічную барацьбу з сіламі ворага.

Амерыканскія агрэсары, халоднакроўна абдукаўшы сваю крываваю справу, мабіліна завашы сваіх галазуючых марыянетак у ААН, зрабілі грубую падласоўку фактаў і змайстравалі дакумент, які гаворыць, што палітычна-карысны нібыта напад на «беларускіх лясніманушчых фашыстаў», узброеных да зубоў амерыканскай зброі.

Гэтае ашукацтва ўжо выкрыта, і ўсюму свету вядома, як яно было арганізавана. Усім сумленным людзям аразумела, што агрэсія ў Карэі была падрыхтавана даўно і што за гэтай агрэсіяй хаваюцца другія.

мень магчымаць прадаўжаць агрэсію. Правакацыі на Далёкім Усходзе прадаўжаюцца. Мелі месца выпадкі нападзення амерыканскіх самалётаў на неўзброеныя савецкі самалёт і абстрау савецкага аэрадрома амерыканскімі знішчальнікамі. Гэтыя дзеянні амерыканскіх агрэсараў выклікаюць справядлівае абурэнне нашага народа. Савецкі народ пільна сочыць за прашукамі падпальшчыкаў вайны і не падлапа на іх правакацыі.

Увесь свет ведае цпер, што ЗША — адгерты, заклімаены агрэсар, такі-ж базілітасны ў сваіх расправах з мірным насельніцтвам, як і гітлераўскія каты!

Увесь свет ведае, што ў цяперашняй напружанай абстаноўцы Савецкі Саюз застаўся верным сваёй назменнай паліцыі абароны міру і міжнароднай баспекі!

Падзеі ў Карэі, якія сведчаць аб тым, што падпальшчыкі вайны пераходзяць ад падрыхтоўкі да агрэсіі да прамых актаў агрэсіі, абвастрылі міжнароднае становішча.

ЗША ўзначалілі новую, жахлівую гонку ўзбраенняў. У Амерыцы, а ўслед за ёю ў Англіі і ў Францыі ў апошнія месяцы абнарадаваны новыя праграмы ўзбраенняў, якія выліваюцца ў казачныя лічбы, што прыносяць амерыканскім маналістам велізарныя прыбыткі. Надаўжаюцца тэрмыны ваеннай службы, умоўненымі тэмпамі ідзе перабудова еўрапейскіх арміяў на амерыканскаму ўзору і падрыхтоўка да ўтварэння аднай еўрапейскай арміі пад главенствам амерыканцаў. У Заходняй Германіі і Японіі паскораны парадкам ідзе вярбоўка былых фашыстаў і мілітарыстаў для новых агрэсіўных арміяў. Ваенныя заводы Заходняй Германіі і Японіі працуюць поўным ходам.

Умацаюцца ўнутраная фашызаваная агрэсіўная дзяржаў у мэтах падрыхтоўкі тыту да будучай вайны. Так, у ЗША прыняты закон Вуда—Макарэна, па якому заклікаюцца рэспубліка ператварыцца ў падобную да фашысцкай імперыі гітлераўскай.

У сувязі з новым размахам ваенных падрыхтаванняў незвычайна ўзмацнілася прапаганда па новую вайну.

Асноўнымі, галоўнымі застрэльшчыкамі гэтай прапаганды выступаюць тыя, хто займае самыя адказныя пасты ва ўрадах буйнейшых дзяржаў. Калі прааналізаваць, напрыклад, усе імятлікія прамовы, сказаныя за апошнія месяцы прэзідэнтам Трумэнам, то лёгка заўважыць, што іх асноўны лейтматыў наступны: ЗША прэтэндуць на сусветнае панаванне, ніякага пагаднення па пытаннях мірнага развіцця народнаў яны не хочуць.

У сваім памуеўшым выступленні па радыё абнаглёўшы падпальшчыкаў вайны — ваенна-марскі міністр ЗША Мэг'юс заваў, што ЗША павінны неадкладна пачаць «ірэвентуўную» вайну супроць Савецкага Саюза, каб стаць, як ён сказаў, «ініцыятарам агрэсіўнай вайны», за што ЗША атрымаюць «папулярнае званне першых агрэсараў у барацьбе за мір» (!!).

15 верасня ваенны аглядальнік агенцтва Асонт'айтэз Прафэй у сваім артыкуле павіны быў прызначыць, што размовы аб «ірэвентуўнай вайне» супроць Савецкага Саюза дасягнулі ў кіруючых колах ЗША «беспрэцэдэнтных маштабаў».

Генерал Спэатэ у часопісе «Ньюс ўік»

III. Пашыраць і ўмацоўваць барацьбу за мір, супроць імперыялістычных агрэсараў

Бюро Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру, якое заснада ў Празе ў жніўні гэтага года, выставіла да новую, яшчэ больш шырокую праграму барацьбы за мір, супроць узростаў небабспекі новай вайны. Прадаўжачы барацьбу за забарону атамнай зброі, прыхільнікі міру пашыраюць свой рух, атраўваючы скарэння ўсіх відаў узбраення і ўстаўнаўленне кантроля за гэтым скарачэннем, асуджэння агрэсіі і ўзброенага ўмацавання званку ва ўнутраныя справы народнаў, мірнага вырашэння карэйскага канфлікта шляхам звароту да нармальнай працэдуры ў ААН, забароны ўсіх форм прапаганды новай вайны.

Барацьбы за мір не спыняюцца на ўжо дасягнутым, а ідучь наперад, вырашаючы тыя задачы, якія выстаўляюцца міжнароднай абстаноўкай, якая змянілася.

Ва ўсім свеце шырока разгарнулася падрыхтоўка да Другога Сусветнага кангрэса, які закліканы адцягнуць асабліва відатную ролю ў сучаснай складанай міжнароднай абстаноўцы. Ужо зараз бачна, што народы, якія рыхтуюцца да кангрэса, ускладаюць на яго вялікія надзеі, верачы ў тое, што аб'яднаннем усіх сіл прыхільнікаў міру можна ўхімаірыць імперыялістычных агрэсараў, можна прадуліць новую сусветную катастрофу.

Прыклад трагічнага лёсу карэйскага народа, пажарычы яго гарадоў і сёл стаяць перад вачыма чалавецтва, як перасягара супроць малейшай недаацэнкі небабспекі вайны, як заклік да аб'яднання ўсіх міралюбівых людзей для зрыву злачынных замыслаў прэтэндытаў на сусветнае панаванне.

Вялікая перамога, атрыманая прыхільнікамі міру ў зборы подпісаў пад Сталінскай Адавай, надала новыя сілы барацьбітам за мір ва ўсіх краінах. Гэтыя месяцы напярэддзі Другога Кангрэса азнамаліся новай хваляй народнага руху, усеагульным пратэстам супроць ваенных

красамоўнічае: «Калі для таго, каб дамагчыся поўнага ўзброювання карэйскіх народаў, запатрабуюцца пайсці на рызыку вайны з Расіяй, то лепш пайсці на гэтую рызыку пяер, чым праз некалькі гадоў, калі можна чапаць, што Расія будзе мець запас атамных бомб».

Словы «зрабурчыць», «знішчыць» сталі ўлюбёнымі словамі амерыканскіх дзяржаўных дзеячоў. Член кангрэса ЗША ад штата Тэхас Поде люта ўсклікае: «Мы разбурым усе масты, мы затопім усе вугальныя шахты, мы разбурым дапачту ўсе заводы Бельгіі і Францыі. Мы знішчым усё!».

Абраваць увесь свет, знішчыць яго насельніцтва — такой гангстэрскай фантастычнай шырыней не вызначыўся яшчэ ні адзін з вядомых у свеце знішчальнікаў народнаў.

Услед за амерыканскімі праваднікамі вайны мы чуем галасы іх англійскіх субратоў. Лейбарыст — член парламента Вудро Уайат, які некалі лічыўся левым, выступіў з нахабнай прамовай у часе спрэчкі ў палале абшчыні і запатрабаваў, каб англійскі ўрад прыгатуў скінупі атамную бомбу па гарады і лініі камунікацый Савецкага Саюза. Паводле слоў Уайата, яго шаіруе тое, што «такая зброя, як атамная бомба, адкладае ў бок», ён сьварджае, што забарона атамнай бомбы была б «вар'яцтвам».

Людадэскім духам павейла на чытачоў англійскай газеты «Дэйлі мейл», калі яны адкрылі яе нумар за 15 жніўня, у якім быў надрукаваны артыкул былога вельнага міністра Англіі Даф Купера: «Хопіць з нас размоў пра дэжэнтэскае пагадненне адносна знішчэння атамнай зброі».

Цяжка сумленнаму, мірнаму чалавеку чытаць і слухаць такія злавыныя, чалавеканясініцкія прамовы! Гэта выходзіць за рамкі чалавечата разумення. Толькі стары свет капіталізма, які разлагаецца, мог нарадзіць гэтых выдулкаў чалавецтва!

Усе народы свету павінны ведаць імяны тых, хто пагражае ім пагібеллю, хто заклікае да знішчэння жыцця на зямлі, да знішчэння ўсяго дашага, што зроблена людзьмі, да ператварэння ў атамны пыл выдатны дасягненні чалавечай праці і розуму.

Мы павінны нястомна выкрываць гэтых падпальшчыкаў вайны, праваднікаў смерці, гэтых вурдалакаў, якія хочуць прыкнінуца «баронамі міру і цывілізацыі».

Траба сарваць з іх маскі, каб усюму свету было бачна іх звыраенна аблічча! Траба прыбыць іх да габельнага саупа, як злых небаспечных злачынцаў супроць чалавецтва, які зачынічыкаў новай сусветнай бойні!

Народы патрабуюць, каб гэтыя людзі, як У. Чэрчыл, Даф Купер, Джон Далес, Брэдлі, Поль Райно і іншыя, якія зрабілі прапаганду вайны сваім асноўным занаткам, якія зрываюць рашэнні ААН аб забароне прапаганды за новую вайну, былі прыцягнуты да суровай адказнасці, як зчынічыкі вайны.

Траба ўсямерна пашыраць барацьбу за мір, удзяваючы ў яе ўсе новыя і новыя мільёны, каб не засталася ні аднаго сумленнага чалавека, які стаяў-бы ў баку ад нашай высокароднай, святой справы абароны міру!

Падрыхтаваныя імперыялістычных агрэсараў.

У буйнейшых гарадах Еўропы праходзяць масавыя дэманстрацыі і мітынгі пратэсту супроць вайны ў Карэі, супроць раздуцця ваенных бюджэтаў, супроць падаў

Майстры народнай песні

Павел ШЫДЛОЎСКІ

Сярод лепшых песеннікаў рэспублікі можна назваць таленавіта стваральніка сучаснай беларускай народнай песні — Паўла Шыдлоўскага.

Творчая дзейнасць Паўла Шыдлоўскага пачынаецца з 1932 года. 24-гадовы юнак адкрывае першую старонку сваёй творчасці вершам пра калектывізацыю — «Калі ты, браце, асазнаеш» і цыклам частушак на калгасныя тэмы. Павел Шыдлоўскі ў перыяд калектывізацыі актыўна выступае не толькі ў гуртках мастацкай самадзейнасці, як аўтар сваіх твораў і папулярны аўтар іх з клубнай сцены, але і як самааданы прапагандыст, нястомны барацьбіт за пабудову калгаснага ладу.

У 1935 годзе калгасны хор выконвае першую песню Шыдлоўскага «У полі рабіна», прысвечаную гераічнай барацьбе беларускага народа з нямецкімі і беларускімі акупантамі ў час грамадзянскай вайны.

Шырокую вядомасць прынесла Паўлу Шыдлоўскаму песня «Калгаснае веснавае», словы і мелодыя якой былі напісаны ім у 1939 годзе.

Песня апавядае аб радасці калектывізацыі і зможным жыццям калгаснага сялянства.

У 1943 і 1944 гг. былі напісаны песні: «Баяны камісар», «Нам сонца засвеціць» і інш.

Партызаны бригады імя Варашылава не раз спявалі песню пра свайго слаўнага камісара Сцяпанава і яго баявых сяброў. Доўгі час ні ў кога з іх не ўнікала і думкі аб тым, што яе мог напісаць епітэлі іх таварыш на зброі — Павел Шыдлоўскі.

Пасляваенная творчасць Шыдлоўскага характэрна сваім антымільным і жыццерадаснасным. З 1945 па 1950 год ім напісаны песні «Пара жаць», «Едуць, едуць к нам камбайны», «Запыла каліна» і рад частушак. Найбольшай папулярнасцю карыстаецца выдатная песня Шыдлоўскага «Пара жаць». Народнасць гэтай песні — у праўдзвым адлюстраванні зможнага жыцця калгаснага сялянства.

Песні Паўла Іванавіча Шыдлоўскага гучаць не толькі ў вёсках Уздзенскага раёна, але і далёка за межамі яго. Творы Шыдлоўскага неаднаразова выконваліся сіламі мастацкай самадзейнасці на святах песні і па радыё.

Цяпер Шыдлоўскі кіруе калгасным хорам і адначасова прадувае працаваць над новай песняй «Над сонцам Радымы».

А. УСАУ.

ПРА ЛУБОК

Шырокі спажывец шукае сабе добрых карцін, скульптур і іншых мастацкіх вырабаў. Не заўсёды знаходзячы гэта, ён вымушаны часам звяртацца да лубка.

Варта пабыць у адзін з выходных дзён на Чарвэнскім рынку ў Мінску, каб убачыць, які лубок прадаецца там.

Вось яго сюжэт: возера, усход месяца, панскі дом. На яго прыступках стаіць барышня ў адзенні бліблейскай жанчыны. Гэтае кропкае стварэнне кідае лебедзям, якія плаваюць ля ног, кветкі. Вось і ўсё.

Другі сюжэт: узгор'е, усход месяца. На адным з выступаў скал ляжыць у дрэмале прыгажуня пад пурпуровай мантыяй — ці то дачка патрыцыя, ці то — маркіза. Злева — скалы, справа — даліна і алея з італьянскімі талюпамі.

Трэці сюжэт: возера, усход месяца. Хлапчук (на выглядзе барчук) у капелюшы, у сіняй блузе, у белых шаркетках і белых тудыях ловіць рыбу. На супроцьлеглым беразе стаіць ласі.

Што можна сказаць аб ідэйным змесце гэтых «карцін»?

Баярышня, якая стаіць на беразе возера з кветкамі, барчук з вудачкай, маркіза на выступе скалы дзесяці на берагах Адрыатыкі — вось іх змест.

Лубок, які заняў сёння значнае месца ў Дзяржаўным выдавецтве БССР вышлі наступныя кнігі:

- Рэдацыя мастацкай літаратуры. Міхась Васілёў. «Выбраныя вершы». Вокладка мастака А. Сяпетыкі. Прадмова Піліпа Пестрака. Тыраж 8000 экз., стар. 172. Цана 4 руб.
Пётр Валнадаў. «Родная краіна». Вершы па рускай мове. Мастак В. Гальцоў. Тыраж 4000 экз., стар. 96. Цана 2 руб. 20 кап.
Уладзімір Папоў. «Сталь і шлак». Раман. Па рускай мове. Тыраж 30.000 экз., стар. 328. Цана 9 руб.
Янка Журба. «Выбраныя творы». Афармленне кнігі мастака Е. Тараса. Тыраж 4.000 экз., стар. 238. Цана 6 руб. 90 кап.

НОВЫЯ КНІГІ

- М. Шолахаў. «Узнятая цаліна». Кніга першая. Тыраж 15.000 экз., стар. 324. Цана 6 руб. 55 кап.
А. Крылоў «Байні». Пераклад з рускай мовы пад рэдакцыяй К. К. Крашын. Афармленне кнігі мастака П. Кішніса. Тыраж 8000 экз., стар. 200. Цана 6 руб. 70 кап.
Рэдацыя дзіцячай літаратуры. Вера Сурская. «Піонерскае лета». Вершы па рускай мове. Малюні В. Вундзіна. Тыраж 8000 экз., стар. 52. Цана 1 руб.
Сяргей Міхалкоў. «А што ў вас?». Вершы. Пераклад М. Аўрамчыка. Малюні П. Астроўскага. Тыраж 15.000 экз., стар. 24. Цана 1 руб.
Мінола Аўрамчык. «Дружба». Вершы. Тыраж 8.000 экз. Стар. 60. Цана 1 руб. 50 кап.

Напярэдадні абласной выстаўкі

У аднаку 33-й гадавіны Кастрычніка майстры самадзейнага выяўленчага і дапаможнага мастацтва Гродзенскай вобласці дзейна рыхтуюць свае экспанаты для Пятай абласной выстаўкі, якая адкрыецца ў памяшканні Дома народнай творчасці 30 кастрычніка гэтага года. Таленавітае вышывальніцтва, дырэктар Гродзенскага клуба чыгуначнікаў Я. Салавейчык заканчвае выдатную работу сваёй уласнай кампазіцыі — жарту «На роднай зямлі». Вышывальніца Г. Баркова выконвае цітаны па тэхніцы і замыслу партрэт Іосіфа Вісарыявіча Сталіна. Старэйшая вопытная вышывальніца, кіраўнік аднаго з лепшых гурткоў мастацкай вышыўкі Гродна Б. Любоня вышыла мастацкай галандыяй партрэт Іосіфа Вісарыявіча паводле карціны мастака Рашэтнікава. Вышывальніца З. Нікольская вышыла выдатны партрэт роднага таварыша Сталіна, а цяпер заканчвае работу над партрэтам Цяперашняга лідэра партызанскага руху на падмурку П. Цяпулы.

Вышывальніца гуртка мастацкай самадзейнасці Дома народнай творчасці тав. Злобіна надаўла закончыла вышыўку партрэта Ул. Макоўскага. Ткачыкі Берастовіцкага раёна В. Жалудок і Л. Машчона ўпершыню на протым ткацкім вырашце рыхтуюць да выстаўкі партрэт Іосіфа Вісарыявіча Сталіна. Рэзчык па дрэву, калгаснік вёскі Варочына Зельвенскага раёна Іосіф Саўко выканваў зместыяныя работы ў разбег «В. І. Ленін на палыянні» і «І. В. Сталін чытае п'есмы беларускага народа».

Домам народнай творчасці атрымана на выстаўку з Берастовіцкага, Свіслацкага, Сапоцкінскага раёнаў вобласці і гор. Гродна больш 80 цітаных экспанатаў.

Мастацкі совет Дома народнай творчасці разам з Абласным аддзелам культасветустанова абавязваў раённыя аддзелы культасветустанова да 30 кастрычніка гэтага года правесці раённыя выстаўкі самадзейнага выяўленчага і дапаможнага мастацтва з тым, каб на абласной выстаўцы экспанавалі работы лепшых майстроў.

Часу засталася вельмі мала, аднак у раздэ раёнаў не спынаюцца з арганізацыяй і правядзеннем раённых выставак. Так, напрыклад, Літскі раённы аддзел культасветустанова (аг. тав. Кавалёў) з года ў год не праводзіць раённых выставак. У Літскім раёне ёсць выдатны тэатры, інструментарый, але яны не арганізаваны. Тав. Кавалёў бадай не ведае аб іх.

Даўно таксама збіраецца правесці раённую выстаўку і загадчык Мастоўскага аддзела культасветустанова тав. Ажытін, але пакуль ад яго можна чуць толькі размовы, а справы не відаць.

Дрэна пастаўлена справа з правядзеннем раённых выставак самадзейнага выяўленчага мастацтва ў Волкаўскім, Вараноскім, Радунскім, Жалудокім раёнах вобласці.

Для таго, каб больш паспяхова вырашыць задачы, звязаныя з арганізацыяй і правядзеннем раённых і абласных выставак, культасветустанова раёнаў нашай вобласці павінны аказаць практычную дапамогу ў гэтай рабоце.

В. НОСАУ.

Здольны самадзейны каляктыў

У гэтым годзе драматычны каляктыў мастацкай самадзейнасці Багушэўскага раённага Дома культуры заняў другое месца па абласным агляду тэатральных каляктыў. У ліку яго ўдзельнікі — т. Пятшукі — рабочы-чыгуначнік, Федаровіч — лабарантка бальніцы, Ушакова — работніца друкарні і інш. Гэтымі днямі была пастаўлена п'еса Янкі Купалы «Паўлінка». Спектакль карыстаецца ў гледача вялікім поспехам.

Гурткоўцы часта звяртаюцца за парадамі да актараў тэатра імя Я. Коласа Глыбінскага і Радзюльскага, якія бываюць у райцэнтры.

Пры раённым Доме культуры працуе харавы і танцавальны каляктыў.

Каляктыў самадзейнасці раённага Дома культуры прымае актыўны ўдзел у правядзенні гаспадарча-палітычных кампаній. Агітбрыгада абслугоўвае канцэрты сельсаветаў раёна, выязджае на прадпрыемствы. Цяпер самадзейны каляктыў раённага Дома культуры рыхтуюцца да абслугоўвання канцэртамі раённай сельскагаспадарчай выстаўкі.

Л. КЛЯЦКО.

Канфярэнцы чытачоў

Чырвопапольская раённая бібліятэка штомесячна праводзіць канфярэнцы чытачоў. У апошні час былі праведзены канфярэнцыі па раманам В. Ажаева «Далёка ад Масквы», Е. Мальцова «Ад усяго сэрца» і рамана І. Шамякіна «Глыбокая пільна». У канфярэнцыі па раманах А. Першчэва «Часці эмоладу» прыняло ўдзел каля 300 чалавек.

Неўзабаве будзе праведзена канфярэнцыя па раманах В. Папова «Сталь і шлак».

(Наш. нар.).

Мастацтвазнаўчы гурток у педінстытуце

У Мінскім педінстытуце імя А. М. Горкага працуе студэнцкі мастацтвазнаўчы гурток. Удзельнікі гуртка вывучаюць гісторыю класічнага і савецкага выяўленчага мастацтва. Яны праслухалі цыкл лекцый па гісторыі жывапісу XIX і XX стагоддзяў і па гісторыі рускай музыкі.

У гэтым навучальным годзе вялікая ўвага аддаецца вывучэнню творчасці беларускіх мастакоў.

(Наш нар.).

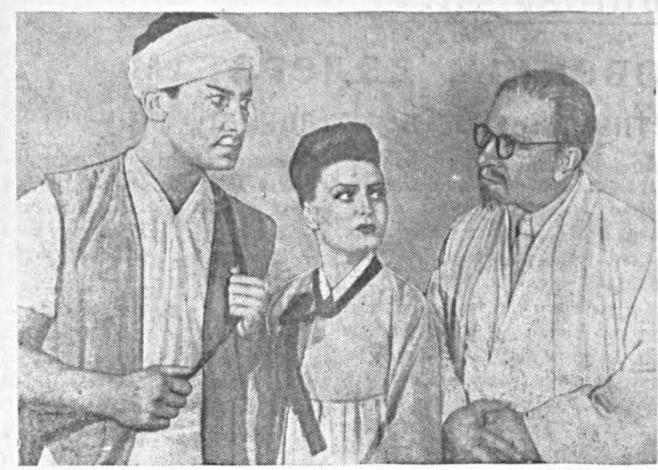
Юбілей мастака

Надаўна Магілёўскі абласны Дом народнай творчасці, прафсаюзнае арганізацыі і грамадскае горад. Былава адзначылі 50-гадовы юбілей дзейнасці старэйшага ў вобласці майстра выяўленчага мастацтва — мастака-самавучкі Аляксандра Аляксеевіча Цыбулькіна.

З прывітанымі правамі выступілі прадстаўнікі гарадской грамадскай, настаўніцкай і вучні. Усе яны гарача віншавалі юбіляра.

У заключэнне адбыўся канцэрт мастацкай самадзейнасці.

(Наш нар.).

Маскоўскі драматычны тэатр. Сцэна са спектакля «На поўдзень ад 38-й паралелі». На здымку (злева направа): Пак Тар, рабочы лудзільшчык — арт. С. Сакалоўскі; Ін Сен — арт. Г. Васылюк; Цян Мен Хі, ле бацька, урач — арт. Г. Шамшурын. Фота С. Шынгарэва.

Спектакль аб барацьбе карэйскага народа

Многія дэлегаты Другой Усеазаўнай канфэрэнцыі прыхільнікі міру наведлі спектакль «На поўдзень ад 38-й паралелі» ў Маскоўскім драматычным тэатры. Гэта не выпадкова. Восень 1950 года застанецца ў памяці чалавечтва, як час вялікага збліжэння сумленных людзей свету ў барацьбе за мір і дні адпачынку і крывавых злычынстваў амерыканскіх агрэсараў у Карэі.

П'еса маладога карэйскага драматурга Тхай Дзян Чун — своеасаблівы спэцыфічны памфлет. Ён апавядае аб тым, як рыхтавалася амерыканская інтэрвенцыя ў Карэю і аб першых днях вялікай вызваленчай барацьбы мужнага карэйскага народа. Дзея адбываецца ў маленькім парту Паўднёвай Карэі, адкуль амерыканскія каланізатары вывозяць у Японію рыс, які яны забралі ў карэйскіх сялян у абмен на гнілую амерыканскую кукурузу. Гэта іх «бізнес» — вельмі прыбытковы, але не галоўны.

Аб асноўнай мэце, якую паставілі сабе амерыканскія акупанты ў Карэі, гаворыць «сталоўны саветнік правінцыі» ў інтымнай гутарцы са сваім кампаньёнам. Ён растлумачвае кампаньёну, што за чатыры гады гаспадарання амерыканцаў у Карэі парадзілася «ідаловая армія другой паловы дзвядцатага стагоддзя». Узброеная амерыканскай зброяй, пад амерыканскім камандаваннем гэтая армія будзе змагацца з амерыканскімі ідаламі і інтарэсамі, «змяце з твару зямлі камунізм» і пры гэтым не будзе праціва ніводнай кроплі амерыканскай крыві.

Аднак людзедскія планы магнатуў Уол-стрыты, які вядома, не вытрымалі праверкі часу. Народна-дэмакратычная армія Карэі мужна абараняе кожны кавалек сваёй зямлі.

Першы спэцыфічны твор аб барацьбе карэйскага народа з інтэрвентамі (аўтар перакладу і сцэнічнай рэдакцыі І. Што) — твор палітычна завостраны, напісаны вобразнай народнай мовай.

Маскоўскі драматычны тэатр стварыў на п'есе Тхай Дзян Чун хваляючы спектакль, поўны суровай праўды і рэвалюцыйнай палымьянасці.

Спектакль выклікае пачуццё захвалення мужнай барацьбой карэйскіх партызан, якую яны вядуць пад кіраўніцтвам

Працоўнай партыі, і абурэнне нахабствам бандыцкай зграі Уол-стрыты.

Артстка К. Зорыч стварыла высокародны вобраз старой карэйкі, маці адважнай дачкі, якая дапамагае барацьбітам за свабоду карэйскага народа. З асаблівым патхненнем выконвае артстка гнёўны маналог сваёй гераіні.

Выдатным партыёрам К. Зорыч з'яўляецца артст Г. Шамшурын, які таленавіта іграе ролю старога доктара Цян Мен Хі, бацькі Ін Сен. Глыбокай чалавечнасцю прасякнуты ўвесь вобраз доктара і, перш за ўсё, сцэна, дзе ён, рызыкаючы жыццём, аказвае медыцыну дапамогу параненаму партызану грузчыку. Артсту ўдзялі і знешні малюнак вобраза. Цян Мен Хі Шамшурына крэху павольны ў руху, ураўнаважаны. Ад яго павявае спакоем чалавеча, які пазнаў сэнс і мэту жыцця.

Артст пераканальна паказвае шляхі вызвалення героя ад ідалаў абстрактнага гуманізма і зразуменне ім мудрасці барацьбы за шчасце працоўнага народа.

У ролі Ін Сен маладога артстка Г. Васылюка паказвае глыбокую асабістую драму дзяўчыны, якая пераадолела недавер да сябе і мужна выконвае свой абавязак перад Радзімай. Г. Васылюк лепш, чым ніхто іншы актёр, здолеў перадаць прывабную нацыянальную рысу гераіні.

Артст Г. Сакалоўскі темпераментна іграе ролю маладога рабочага Пак Тара — аднаго з кіраўнікоў партызан.

Дэкарацыя мастака С. Шавадзішвай тонка перадае характэрнае паязажа «краіны ранняй свежасці».

На ходу дзеі Пак Тар раскавае старажытную легенду, якая канчаецца такімі словамі: «Пабудуйце мост з зорак, перакіньце яго праз сэрбранаю раку, з'яднайце поўнач з поўднем — і тады ніхто не здолее разлучыць вас». Няма такой сілы на зямлі, якая здолее перамагчы народ, што імкнецца да свабоды і адзінства — такая цэнтральная ідэя зместу гэтага спектакля «На поўдзень ад 38-й паралелі».

Спектакль сучасны адроту Кім Ир Сена да народа, арміі і партызан, у якім правадчы карэйскага народа заявіў, што «радыцы ўдар па ворагу будзе няўхільна нанесены».

Г. ОЛЫГІН.

„ФАУСТ“

(Прэм'ера ў тэатры оперы і балета)

Адным з найбольш папулярных вальдэна-драматычных твораў заходнеэўрапейскай музычнай класікі з'яўляецца опера «Фауст», напісаная ў 1859 годзе выдатным французскім кампазітарам Шарлем Гуно на сюжэт трагедыі Гёте.

Кампазітар скарэстаў толькі першую частку трагедыі — пра нашчасны лёс Маргарыты, якую пры дапамозе злога духа Мефістофеля спусціў доктар Фауст. Таму зразумела, што ад філасофіі, якой наскачана трагедыя Гёте, засталася толькі пазначаная частка.

Але не філасофская канцэпцыя оперы «Фауст» прыцягвае ўвагу савецкага гледача да гэтага твора.

Чароўнасць «Фауста» Гуно перш за ўсё ў багатай палітры музычных фарбаў, выкарыстаных кампазітарам.

Музычны вобраз доктара Фауста і Маргарыты, падзеленыя ў прыўзнята-рамантычным гучанні, захлапаюць сваёй меладыйнай выразнасцю. Вобраз Фауста, перапоўнены сарказмам, а часам нават і адкрытым здекам над чалавечымі пачуццямі любові і сяброўства, поўны крапанчай наўнясці Зібель, мужны і непахісны Валенцін, востра-камядыйны вобраз Марты і вобраз народа ахарактарызаваны музыкай блізкай да народнай мелодыі. Усё гэта стварае музычную тканіну твора, які захлапае сваёй прыгажосцю.

«Фауст» у пастаноўні Беларускага Дзяржаўнага арэана Леніна тэатра оперы і балета атрымаў цікавы спектаклем, не пабудзеным аднак асобных даволі істотных недахопаў. Напрыклад, зусім стэрыльна сваёю метафізічнасцю сцэна

дадзеных, дык вельмі значны рахунак твора прад'явіў выканаўцы партыі Маргарыты (арт. В. Малькова).

Можна з поўнай адказнасцю сказаць аб абыякавых адносінах артыстка да сарадзяна і асабліва ніжняга рэгістра свайго прыгожага па тэмбру і багатага магчымасцямі

голоса. Толькі недастатковай працай над вакалам можна вытлумачыць такое з'явішча, што ўсе высокія і адносна высокія ноты В. Малькова гучаць пераканана, сакавіта і прыгожа, а мялоды, заснаваныя на ніжнім рэгістры, не атрымліваюць патрэбнага гучання.

У выніку — адбываецца прападанне гучна, альбо гучанне зусім чужое тэмбру голоса артыстка. На гэты недахоп трэба звярнуць сур'ёзную ўвагу, над якімі Малькова працавала сур'ёзна і ўдумліва, гучаць выраза і вельмі прыгожа (сцена ў садзе). Адначасова трэба заўважыць і недастаткова выразную дыкцыю артыстка.

Мефістофель у выкананні артыста І. Мураманова як у вакальных, так і ў спэцыфічных адносінах не выклікае сур'ёзных прычарчванняў. Аднак хочацца параіць артысту грунтоўна прапрацаваць над дыкцыяй, з-за недастатковасці якой да слухача не даходзіць шмат месці, якія маюць вельмі вялікае значэнне для разумення оперы.

Д. ЛУКАС.

На здымку: Валіяцін — арт. Н. Ворвулеў, Маргарыта — арт. В. Малькова. Фота Г. Буганкі.